

Arrest

nr. 190 078 van 26 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juli 2013 waarbij het BIVR niet verlengd wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 juli 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 januari 2014 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

Op 10 oktober 2006 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

De gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken neemt op 16 februari 2007 een beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt op 4 mei 2007 een beslissing houdende de bevestiging van weigering van verblijf.

Op 11 juni 2007 vraagt de verzoekende partij een machtiging tot voorlopig verblijf aan op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Deze aanvraag wordt op 10 juli 2007 onontvankelijk verklaard.

Op 3 augustus 2007 vraagt de verzoekende partij machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aan.

Deze aanvraag wordt op 14 augustus 2007 onontvankelijk verklaard.

Op 12 september 2007 vraagt de verzoekende partij een machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aan.

Deze aanvraag wordt op 3 oktober 2007 onontvankelijk verklaard.

Op 11 december 2009 wordt de verzoekende partij tot een tijdelijk verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gemachtigd.

Deze machtiging tot tijdelijk verblijf wordt zowel op 22 december 2010 als op 29 november 2011 verlengd.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 27 december 2012 een beslissing houdende de weigering van verlenging van het BIVR met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen deze beslissing werd door de verzoekende partij een schorsings- en annulatieberoep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 24 mei 2013 wordt de beslissing van 27 december 2012 ingetrokken.

Op 23 juli 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet langer verlengd wordt. Dit is de eerste bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“NAAM:

B., A. (R.R.: ...)

nationaliteit: Servië en Montenegro

geboren te P. op 27.04.1978

adres: (...)

Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 06.06.2012 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkene een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten heeft ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 11.09.2007. Dat dit verzoek door onze diensten op 11.12.2009 gegrond werd verklaard waarna betrokkene in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden(en):

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m.n.:

Overwegende dat na onderzoek dd. 19.12.2012 (zie gesloten omslag in bijlage), onze arts-adviseur tot volgende conclusie kwam: "Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Kosovo".

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

De machtiging tot tijdelijk verblijf mag ook niet worden omgezet naar een machtiging tot onbeperkt verblijf op basis van artikel 13 gezien de feiten van openbare orde die betrokkene heeft gepleegd. Uit een controle van het strafregister d.d. 26.06.2013 blijkt dat betrokkene op 22.12.2009 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel 3 jaren voor diefstal. Betrokkene heeft met zijn gedrag de openbare orde geschaad en ter bescherming van de maatschappij kan hem geen onbeperkt verblijf worden toegestaan.

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkene dient door uw diensten te worden ingehouden."

Op 29 juli 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van de beslissing van J. B. (Attaché), gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

B., A. geboren te P. op 27.04.1978, nationaliteit Servië en Montenegro

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ter terechtzitting deelt de verwerende partij mee dat de verzoekende partij op 21 april 2017 tot een tijdelijk verblijf gemachtigd werd op grond van de artikelen 9ter en 13 van de Vreemdelingenwet. Ze legt hiervan ook de beslissing ter terechtzitting neer.

2.2. De Raad dient ambtshalve te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet

werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert, en G. Debersaques, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het rechtstreekse karakter van haar belang aantonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Uit het stuk dat de verzoekende partij ter terechtzitting neerlegt, blijkt aldus dat de verzoekende partij op 21 april 2017 tot een tijdelijk verblijf gemachtigd werd op grond van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg beschikt de verzoekende partij over een legaal verblijf in België. Deze gegevens worden door de advocaat van de verzoekende partij ter terechtzitting niet betwist.

Op de vraag van de waarnemend voorzitter ter terechtzitting of de verzoekende partij nog een belang heeft bij haar huidig beroep, gedraagt de verzoekende partij zich naar de wijsheid van de Raad.

Bijgevolg dient er te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog geenszins aannemelijk maakt dat zij nog belangstelling voor het thans voorliggende beroep zou hebben en dat de verzoekende partij met dit betoog in het geheel geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang bij de nietigverklaring heeft (*cf.* RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad in de gegeven omstandigheden bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het rechtens vereiste, actueel belang (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Het beroep tot nietigverklaring tegen het bevel om het grondgebied te verlaten is onontvankelijk.

2.3. De verzoekende partij behoudt haar belang bij de eerste bestreden beslissing daar de beslissing van 27 april 2017 de verzoekende partij tot een tijdelijk verblijf machtigt, terwijl de eerste bestreden beslissing een beslissing is waarbij het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister op grond van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet niet langer verlengd wordt. In dit verband bepaalt artikel 13, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet dat: *“De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.”*

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 13 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.1.1. De verzoekende partij licht haar eerste middel als volgt toe:

“Blijkens de motivering van de eerste bestreden beslissing wordt de beslissing om de verblijfsverlenging van verzoeker te weigeren gesteund op de overweging dat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is.

Hierbij verwijst de gemachtigde van de Staatssecretaris naar artikel 9 van het K.B. van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Nochtans heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris geen rechtsgrond om aan verzoeker de verlenging van zijn BIVR te weigeren.

Verzoeker diende immers zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in op 11 september 2007.

Daarover bestaat geen enkele betwisting en deze datum van indiening wordt trouwens ook expliciet vermeld in de bestreden beslissing.

In toepassing van artikel 13 van de Vreemdelingenwet is verzoeker dan ook sedert 11 september 2012 toegelaten tot een verblijf van onbepaalde duur.

Artikel 13, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers:

"Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbepaalde duur bij het verstrijken van een periode van vijfjaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd. "

Deze wetbepaling impliceert derhalve dat het verblijf van onbepaalde duur automatisch wordt toegekend, louter door het verstrijken van een periode van vijfjaar na de indiening van de aanvraag tot verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De toekenning van een verblijfsrecht van onbepaalde duur gebeurt van rechtswege, dus zonder dat de Dienst Vreemdelingenzaken hiertoe expliciete instructies moet geven.

Eén en ander geldt ongeacht of de verblijfstitel werd aangepast of niet.

Vanaf 11 september 2012 beschikt verzoeker derhalve over een verblijfsrecht van onbepaalde duur, dit ongeacht (de evolutie van) zijn medische toestand.

Na voornoemde periode van vijf jaar en het bekomen van een machtiging tot verblijf van onbepaalde duur door de betrokkene, kan enkel in uitzonderlijke situaties nog een einde worden gesteld aan dit verblijfsrecht bekomen in op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

Desbetreffend bepaalt artikel 13, §5 van de Vreemdelingenwet:

"Gedurende een periode van tien jaar die volgen op de aanvraag tot machtiging tot verblijf, kunnen de minister of zijn gemachtigde een einde stellen aan het verblijf van de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk op grond van artikel 9ter en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, wanneer hij deze machtiging bekomen heeft op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de toekenning van de machtiging. "

In casu is dit geenszins het geval, noch wordt dit door de gemachtigde van de Staatssecretaris beweerd, waardoor geen einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van verzoeker en de bestreden beslissing de in dit middel ingeroepen wetbepalingen en beginselen schendt.

Ten onrechte en tevergeefs verwijst de gemachtigde van de Staatssecretaris ter motivering van de eerste bestreden beslissing naar artikel 9 van het K.B. dd. 17 mei 2007, nu het gegeven dat de betrokkene niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden op grond van artikel 13, §3 van de Vreemdelingenwet slechts een grond tot beëindiging van het verblijfsrecht vormt voor de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven.

Sedert 11 september 2012 is verzoeker in toepassing van artikel 13, §1 van de Vreemdelingenwet echter van rechtswege tot onbepaald verblijf gemachtigd, zodat de beëindigingsgronden van §3 niet meer op hem kunnen worden toegepast.

De bestreden beslissing werd immers genomen op 23 juli 2013, dus geruime tijd nadat het verblijfsrecht van verzoeker van onbepaalde duur was geworden.

Eveneens ten onrechte voert de gemachtigde van de Staatssecretaris ter motivering van de eerste bestreden beslissing aan dat de machtiging tot tijdelijk verblijf niet mag worden omgezet naar een machtiging tot onbeperkt verblijf op basis van artikel 13 gezien de feiten van openbare orde die verzoeker heeft gepleegd en waarbij wordt verwezen naar een op zijn strafregister vermelde veroordeling door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen dd. 22 december 2009.

Verzoeker merkt allereerst op dat dit bezwaar van de gemachtigde van de Staatssecretaris te laat komt, nu verzoeker reeds op 11 september 2012 van rechtswege tot een verblijfsmachtiging van onbeperkte duur bekwam, terwijl de kwestie van de veroordeling pas wordt opgeworpen in de beslissing dd. 23 juli 2013, dus geruime tijd nadat de omzetting van een tijdelijk naar onbeperkt verblijf plaats had.

Bovendien meent verzoeker dat er voor dit argument van de gemachtigde van de Staatssecretaris geen wettelijke basis voorhanden is.

In elk geval wordt deze niet geboden door artikel 13 van de Vreemdelingenwet en waarnaar de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwijst.

Integendeel dient te worden vastgesteld dat artikel 13, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet de omzetting van een verblijf van beperkte duur naar een verblijf van onbeperkte duur ingevolge het verstrijken van een periode van vijfjaar sedert de aanvraag art. 9ter Vreemdelingenwet geenszins aan andere voorwaarden onderwerpt en dus ook niet afhankelijk maakt van de afwezigheid van enige strafrechtelijk veroordeling.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voegt aldus eigenmachtig een voorwaarde toe aan artikel 13, §1, tweede lid Vreemdelingenwet en schendt derhalve deze wetsbepaling.

Tenslotte meent verzoeker ook dat de stelling van de gemachtigde van de Staatssecretaris dat hem ter bescherming van de maatschappij geen onbeperkt verblijfsrecht kan worden toegestaan, onredelijk is en blijkt geeft van een miskennis van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De veroordeling van verzoeker dateert van vier jaar geleden en er zijn geen aanwijzingen dat hij zich nog aan andere (of meer recente) feiten zou hebben schuldig gemaakt.

De gemachtigde van de Staatssecretaris houdt ten onrechte geen rekening met dit tijdsverloop en de afwezigheid van nieuwe feiten.

Bovendien werd verzoeker door de Correctionele Rechtbank veroordeeld tot een straf met uitstel, hetgeen niet enkel betekent dat de rechter het ter bescherming van de maatschappij niet nodig achtte verzoeker van zijn vrijheid te beroven, doch ook dat er aan verzoeker een proefperiode van drie jaar werd opgelegd.

Tijdens deze proefperiode heeft verzoeker zich onberispelijk gedragen en heeft hij blijk gegeven geen gevaar voor de maatschappij of de openbare orde te vormen.

De argumentatie van de gemachtigde van de Staatssecretaris ter motivering van de eerste bestreden beslissing is dan ook, minstens op dit punt, niet redelijk verantwoord en schendt het zorgvuldigheidsbeginsel nu in de beoordeling kennelijk geen rekening werd gehouden met het voorwaardelijk karakter van de uitgesproken veroordeling, de afwezigheid van andere feiten en het intussen verstreken tijdsverloop.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd.”

3.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het eerste middel van de verzoekende partij:

“2.1. *Betreffende het eerste middel*

In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- Artikel 13 Vreemdelingenwet , de formele motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter ondersteuning houdt de verzoekende partij voor dat artikel 13 §1 Vreemdelingenwet voorschrijft dat het verblijf van onbeperkte duur automatisch wordt toegekend door het verstrijken van een periode van vijf jaar.

Waar de verzoekende partij stelt dat in de bestreden beslissing niet dienstig kan worden verwezen naar artikel 9 van het K.B. van 17.05.2007, laat verweerder gelden dat de medisch redenen niet het determinerend motief vormen van de bestreden beslissing.

In casu kan de verzoekende partij niet betwisten dat zij bij vonnis d.d. 22.12.2009 van de correctionele rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel voor 3 jaren voor diefstal.

De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

Een verblijfsrecht kan worden geweigerd indien er redenen zijn van openbare orde.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

3.1.3. De Raad kan als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Artikel 13 van de Vreemdelingenwet, die de grondslag vormt van de eerste bestreden beslissing, luidt als volgt:

“§ 1

Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van drie jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3, 3bis of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode wordt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur voorzover de vreemdeling nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10.

De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7°, bedoelde ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, dient eveneens aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5.

In afwijking van het derde lid, wordt op de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, en op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, de in het zesde lid voorziene bepaling toegepast.

De verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van beperkte duur, is geldig voor de duur van de machtiging of de toelating. Wanneer een verblijfstitel uitgereikt is aan een vreemdeling die toegelaten is tot een verblijf van beperkte duur overeenkomstig het derde lid en de toelating tot verblijf onbeperkt wordt tijdens de geldigheidsduur van deze verblijfstitel, blijft deze geldig tot aan zijn vervaldatum. De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.

De in artikel 10bis, §§ 1 tot 4, bedoelde familieleden ontvangen een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.

§ 2

Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel

en dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd.

De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.

§ 2bis

De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijf van de vreemdeling die gemachtigd is in het Rijk te verblijven voor een verblijf van onbeperkte duur wanneer deze valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

§ 3

De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

3° indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

§ 4

De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10bis, § 2 bedoelde familieleden:

1° er wordt op basis van § 3 een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd;

2° de vreemdeling voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

3° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer;

4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner in de zin van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd wordt, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon;

5° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

Onverminderd de toepassing van artikel 61, § 3, kan de minister of zijn gemachtigde dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10bis, § 1, bedoelde familieleden.

Bij de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op basis van het eerste lid, 1° tot 4°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

§ 5

Gedurende een periode van tien jaar die volgen op de aanvraag tot machtiging tot verblijf, kunnen de minister of zijn gemachtigde een einde stellen aan het verblijf van de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk op grond van artikel 9ter en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, wanneer hij deze machtiging bekomen heeft op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de toekenning van de machtiging.

§ 6

Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10bis. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.”

Artikel 13, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat de machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor een beperkte duur op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd. *In casu* werd de aanvraag tot verblijf om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend op 11 september 2007. Op 11 december 2009 werd de verzoekende partij tot een tijdelijk verblijf gemachtigd op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze machtiging werd op 22 december 2010 en op 29 november 2011 verlengd. Bijgevolg werd de machtiging tot beperkt verblijf van de verzoekende partij vanaf 11 september 2012 een machtiging van onbeperkt verblijf.

Uit een interne nota van 15 juli 2013, opgenomen in het administratief dossier, blijkt dat:

“aanvraag 9ter d.d. 12.09.2007

Op 11.12.2009 verkrijgt betrokkene een tijdelijke regularisatie op medische gronden

- *Verlenging tijdelijk verblijf 22.12.2010*
- *Verlenging tijdelijk verblijf op 29.11.2011*

Op 21.12.2012 wordt een verdere verlenging van het verblijf van betrokkene geweigerd op medische gronden. Deze beslissing wordt echter ingetrokken op 24.05.2013 aangezien betrokkene recht had op een onbeperkt verblijf op basis van artikel 13. Op 12.09.2012 (5 jaar na indiening van de aanvraag 9ter) had hij namelijk nog steeds (tijdelijk) verblijfsrecht op basis van artikel 9ter.

Na controle van het strafregister blijkt dat betrokkene op 22.12.2009 door de Correctionele rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 maanden (met uitstel 3 jaren) voor diefstal.”

Uit voormelde nota blijkt bijgevolg dat de verwerende partij erkent dat de verzoekende partij recht heeft op een verblijf van onbeperkte duur op grond van artikel 13 van de Vreemdelingenwet. In de nota met opmerkingen wordt dit niet betwist. Immers wordt in de nota met opmerkingen aangegeven dat: *“de medische redenen niet het deteminderend motief vormen van de bestreden beslissing”* en dat een *“verblijfsrecht kan worden geweigerd indien er redenen zijn van openbare orde.”*

De kernvraag is dan of de machtiging tot onbeperkt verblijf omwille van redenen van openbare orde op grond van artikel 13 of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan geweigerd worden.

Artikel 9ter, §4, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat:

“§ 4

De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.”

Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet, waarnaar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk verwijst, bepaalt dat:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

- a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;*
- b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;*
- c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;*

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Vooreerst betreft de bestreden beslissing geen beslissing tot uitsluiting van het toepassingsgebied van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ten tweede blijkt niet uit de motieven van de bestreden beslissing dat de verzoekende partij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven of dat de verzoekende partij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties of dat de verzoekende partij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Vervolgens blijkt uit artikel 13, §2bis, van de Vreemdelingenwet dat een machtiging tot onbeperkt verblijf slechts kan beëindigd worden indien valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt werden of fraude werd gepleegd of andere onwettige middelen werden gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verzoekende partij fraude gepleegd heeft, valse of vervalste documenten gebruikt heeft of andere onwettige middelen gebruikt heeft om tot een verblijf gemachtigd te worden.

Artikel 13, §3, van de Vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat een bevel om het grondgebied te verlaten kan afgeven worden aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge de Vreemdelingenwet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België:

1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft;

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

3° indien hij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor het bekomen van de machtiging tot verblijf.

Ook uit voormelde bepaling blijkt niet dat *in casu* de machtiging tot verblijf van de verzoekende partij, die op het ogenblik van de bestreden beslissing diende te beschikken van een machtiging tot onbeperkt verblijf overeenkomstig artikel 13, §1, van de Vreemdelingenwet, niet kan worden omgezet in een machtiging tot onbeperkt verblijf daar de verzoekende partij feiten van openbare orde gepleegd heeft.

Daarenboven maakt de verwerende partij in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk dat de verzoekende partij een actueel en daadwerkelijke bedreiging voor de openbare orde vormt, door louter te verwijzen naar een veroordeling van de correctionele rechtbank van Antwerpen waaruit blijkt dat de verzoekende partij op 22 december 2009 tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel van 3 jaren werd veroordeeld. Ten eerste werden de feiten waarvoor de verzoekende partij veroordeeld werd, gepleegd voor de verzoekende partij tot een verblijf van beperkte duur werd gemachtigd. Ten tweede werd de machtiging tot beperkt verblijf van de verzoekende partij na haar veroordeling van 22 december 2009 tweemaal verlengd. De verwerende partij kon op het ogenblik van de beslissingen tot verlening niet onwetend zijn van de veroordeling van 22 december 2009. Gelet op deze concrete omstandigheden eigen aan de zaak van de verzoekende partij, is het *in casu* niet duidelijk waarom de verwerende partij heden van mening is dat de verzoekende partij actueel een risico vormt voor de openbare orde, nu de verblijfsmachtiging van de verzoekende partij nadat zij veroordeeld was, tot twee keer toe verlengd werd. Wanneer de verwerende partij zich op een gevaar voor de openbare orde beroept, moet zij aantonen dat de betrokkene inderdaad een dergelijk gevaar vormt. De verwerende partij kan zich niet beperken tot het verwijzen naar een strafrechtelijke veroordeling.

De verzoekende partij maakt de schending van artikel 13 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen ten aanzien van de eerste bestreden beslissing behoeven geen verder onderzoek.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juli 2013 waarbij het BIVR niet verlengd wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in zoverre het gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 juli 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS